

Dosarul nr. 2ra-461/22
2-20138522-01-2ra-07042022

Prima instanță: (Judecătoria Drochia, sediul Central) L. Grădinari
Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) Iu. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu

Î N C H E I E R E

25 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Rotari Mihail,
reprezentat de avocatul Coadă Tudor,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Rotari Olga
împotriva lui Rotari Mihail cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea soției,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 noiembrie 2021,

c o n s t a ț ă :

La 04 noiembrie 2020, Rotari Olga a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Rotari Mihail cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea soției.

În motivarea acțiunii, reclamanta Rotari Olga a menționat că a încheiat
căsătoria cu Rotari Mihail la 20 ianuarie 2020, însă viața în comun a eșuat.

Din căsătorie, la XXXXX, s-a născut XXXXX.

Reclamanta a invocat că situația sa materială este nesatisfăcătoare și nu face
față cheltuielilor, deoarece copilul necesită surse financiare pentru întreținere.

Rotari Olga a solicitat încasarea de la Rotari Mihail încasarea pensiei pentru
întreținerea soției care îngrijește copilul minor comun - XXXXX în mărime de
1 000 lei lunar timp de 3 ani de la nașterea acesteia până la atingerea de către copil
a vârstei de 3 ani, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 17 iunie 2021, s-a
admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Rotari Olga,.

S-a încasat de la Rotari Mihail în beneficiul Olgăi Rotari pensia pentru
întreținerea soției pe parcursul aflării în concediul de maternitate în mărime fixă de
700 lei lunar, începând cu data de 04 noiembrie 2020 până la împlinirea de către
XXXXX a vârstei de 3 ani.

S-a încasat de la Rotari Mihail în beneficiul statului suma de 252 de lei cu titlu de taxă de stat.

S-a încasat de la Rotari Mihail în beneficiul Olgăi Rotari suma de 1 400 lei cu titlu de cheltuieli de judecată proporțional părții admise din pretenții.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că din căsătorie părțile au un copil minor comun, fiica XXXXX, care se află la întreținerea reclamantei Rotari Olga.

De asemenea, instanța de fond a stabilit că părțile locuiesc separat, iar creșterea și educarea copilului este pusă în exclusivitate în sarcina reclamantei.

Instanța de fond a invocat prevederile art. 83 din Codul familiei, care prevede că dreptul de a pretinde întreținere de la fostul soț pe cale judecătorească îl are: fostul soț, care necesită sprijin material, ocupat cu îngrijirea copilului comun timp de 3 ani după nașterea acestuia. Pensia de întreținere se va încasa în beneficiul persoanelor enumerate numai în cazul când acestea nu au un venit propriu suficient, iar soțul care datorează întreținere are posibilitatea de a o plăti.

Instanța de fond relatat că aceste circumstanțe urmează a fi luate în considerație și apreciate de către instanțele judecătorești prin prezentarea probelor de către părți.

Or, prevederile legale invocate impun drept condiții ca reclamantul să nu aibă un venit propriu suficient, iar pârâtul să aibă posibilitatea de a plăti pensia de întreținere.

Prin urmare, pentru a încasa ajutorul material de la soțul care datorează întreținere, urmează mai întâi de a stabili dacă reclamantul nu are un venit propriu suficient, iar pârâtul are posibilitatea de a plăti pensia de întreținere.

La caz, instanța de judecată a constatat că pârâtul nu a prezentat probe privitor la faptul că reclamanta activează, afirmațiile acestuia având caracter declarativ.

Luând în considerație faptul că reclamanta nu lucrează, are la întreținere fiica minoră, instanța a considerat necesar de a încasa de la Rotari Mihail în beneficiul Olgăi Rotari pensia de întreținere a soției pe perioada aflării în concediu de maternitate ocupată cu îngrijirea copilului comun XXXXX, în sumă de 700 lei lunar din salariu și/sau alte feluri de venituri, începând cu ziua depunerii cererii de chemare în judecată – 04 noiembrie 2020 și pînă la atingerea copilului a vârstei de 3 ani.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 25 noiembrie 2021, s-a respins apelul declarat de Rotari Mihail și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 17 iunie 2021.

La 25 februarie 2022, Rotari Mihail, reprezentat de avocatul Coadă Tudor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Recurentul Rotari Mihail, în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei, instanțele de judecată au aplicat în mod eronat normele de drept material, interpretând în mod eronat legea.

Astfel, a menționat că instanțele de judecată au calificat incorect raportul juridic litigios, însă din cauza înțelegerii eronate a sensului acesteia, a concluzionat greșit referitor la drepturile și obligațiile părților.

De asemenea, recurentul a specificat că în motivarea soluției adoptate, instanța de fond a făcut trimitere la prevederile Codului familiei și anume la art. 58 și art. 83, totuși, instanța de judecată le-a interpretat în mod eronat, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții defectuoase, care a fost menținută de către instanța de apel.

Prin urmare, a relatat că circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care instanța de fond le-a considerat constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente.

Or, din conținutul hotărârii instanței de fond, rezultă că instanța nu a făcut trimitere la nici o probă cercetată în ședința de judecată, ceea ce presupune că asemenea probe nu există la materialele cauzei, respectiv concluzia instanței cu privire necesitatea admiterii acțiunii și încasarea pensiei de întreținere nu are nici un suport probator.

La fel, recurentul a susținut că instanțele de judecată nu au stabilit circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și anume dacă Rotari Olga se ocupă de îngrijirea copilului, nefiind angajată în câmpul muncii, cu toate că a lăsat copilul în grija mamei sale.

În consecință, recurentul a relevat că a fost schimbată situația sa materială, or starea sa financiară a devenit mai defavorabilă, luând în considerație faptul că nu este angajat în câmpul muncii și are nevoie de îngrijiri medicale, fapt confirmat prin certificatele medicale anexate la dosar.

La 08 aprilie 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimetei copia recursului, fiind recepționat de către Rotari Olga la data de 14 aprilie 2022, conform avizului de recepție (f.d. 190).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 25 noiembrie 2021.

Decizia motivată a instanței de apel a fost recepționată de Rotari Mihail la data de 21 februarie 2022 conform avizului de recepție (f.d. 178).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 25 februarie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Rotari Mihail, reprezentat de avocatul Coadă Tudor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Rotari Mihail, reprezentat de avocatul Coadă Tudor.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh